

NR 69

SEPTEMBER 2016

SA LOED TABASALU LASTEAE TIBUTARE UUDISTELEHTE

TEATED:

4.oktoober 9:30 – 11:30 Kiisude rühm Lucca Restoranis pizzat küpsetamas.

7. oktoober Tibutare personalile õpetajate päeva puhul teatri külastus. Etendus „Kahtlus“ toimub Katariina Kirikus (algus 19.00). Tellitud on buss: väljasõit kell 18.00 lasteaia eest. **Palume lastele võimalusel sel päeval 18.00 järele tulla, et kõik õpetajad saaksid osaleda.**

10.oktoober koolivalmiduse analüüsimiseks joonistustestid Kiisude, Piilude lastele õppeklassi kasutamise aegadel koos õppealajuhatajaga (alates 9.00).

13.oktoober kell 9:30 – 11:30 Krõllide rühm Tallinna Loomaaia õppeprogrammil "Koduloom ja tema tähtsus" (KIK projekti õppekäik).

17.oktoober kell 9:00 – 11:00 Sipsikute rühm Harjumaa Muuseumi leivanädala õppeprogrammil.

TEATER LASTEAIAS

20.oktoober kell 9:30 – 10:15 lasteteater Rõõmulill Tibutares etendusega "Üks nõiduslik lugu".

24. oktoober kell 18.00 kavandame koolieelikute vanematele koosolekut koolivalmiduse teemal koostöös Harku valla koolide esindajatega.

SEPTEMBRIKU KULDMUNAST SAAB LUGEDA:

- Önnitleme oktoobrikuu sünnipäeva lapsi, lk 2.
- Önnitleme **Harjumaa aasta õpetajat 2016 Sirje Reinlat**, lk 2-4.
- Meenutusi suurte tibutarelaste jalgrattamatkalt; lk 4-5.
- 1. september teadmistepäev Tibutares-ehk põnev väikeste tibutarelaste reis teadmiste merre, lk 5-8.
- Piilud, Kiisud Alasniidu Lasteaia õueseiklusel, lk. 8-10.
- Laste laulupidu „Meremuusika“ Tibutare lasteaias, lk 11-13.
- Merekultuuri aastale pühendatud kunstinäituselt noppeid, lk 13-14.

Septembrikuu- aktiivne õuesõpe nii KIK projekti toel, kui õpetajate eestvedamisel:

- Kiisud Pääsküla rabas õppimas, lk 14-15
 - Muumid Keila-Joa loodusõpperajal õppimas, lk 15-16.
 - Kiisud Loomaaias õppimas, lk 17.
 - Naksid esimesed koostegemised, lk 18-19.
 - Muumipere kummikute sügishooaja avamine, lk 19-20.
 - GPS kunst Mikide lastega, lk 21-11.
- Mida veel põnevat sai tehtud:**

- Sipsikud ja Muumid Estonia Teatri haridusprogrammi meenutused, lk 22-24
- Rakvere Politseimuuseum Tibutare lapsi õpetamas, lk 24-26.
- Mihklipäev ja uute laste pidulik vastuvõtt lasteaiaperre, lk 26-28.

ÕNNITLEME SÜNNIPÄEVALAPSI:

1.oktoober - **MARJE TÕNSIL** (kokk)

4.oktoober - **MOONIKA RÜNNE** (Krõllide rühma õpetaja)

10.oktoober - **KATRIN MÄELT** (köögi abitööline)

28.oktoober - **ENE RANNAMETS** (Tibude rühma õpetaja)

30.oktoober - **ANNEL TAMBERG** (majandusjuhataja)

Õnnitleme 29. septembril Estonia Teatris toimunud vastuvõtul Harju maavanema tänukirjaga austatud **Harjumaa aasta õpetajat 2016** õpetaja **Sirje Reinla** t

Nakside rühma õpetaja Sirje Reinla Harjumaa aasta õpetaja tänukirjaga.

Siin kõik Harjumaa aasta lasteaiaõpetajad koos Harjumaa Omavalitsuste Liidu juhatuse esimehe Kaupo Rätseppa ja Maris Liidersiga (Harjumaa haridus- ja sotsiaalosakonna osakonna juhataja- tagareas).

Õpetaja Sirje Reinla esitasid Harjumaa lasteaiaõpetaja aasta õpetaja statuudi saamiseks eelmisel õppeaastal lõpetanud Nakside rühma vanemad. See on eriti meeldiv, kui vanemad märkavad õpetaja südamega tehtud tööd ja näitavad ülesse initsiatiivi, et õpetaja pälviks tunnustust ka maakonna tasandil. Aasta lasteaiaõpetaja auhinnaga tunnustatakse õpetajat, kes on silmapaistval viisil toetanud lapse arengut. Koolieelse lasteasutuse õpetajaid saavad kandidaatideks esitada kõik inimesed ja organisatsioonid. Parimad valitakse välja eelkõige veebivormi sisestatud tegevuse kirjelduse ja näidete põhjal.

Esitan siinkohal vanemate pöördumisest Harju Maavalitsusele väljavõtte, milline pühendunud ja laste arengut toetav õpetaja töötab Tibutare lasteaias.

Sirje on pühendunud ja motiveeritud õpetaja, kes innustab läbi mängu ja lihtsuse lapsi omandama uusi teadmisi, ise sealjuures jäädes rõõmsameelseks ning pakkudes lastele emalikku turvatunnet.

Sirje leiab aega iga lapse jaoks. Lisaks õppekavas ette nähtud tegevustele kinnistab ta õpitut ka individuaalselt. Annab alati lapsevanematele tagasisidet, juhtides tähelepanu olulistele punktidele lapse käitumises ja arengus. Samas küsides ise lapse käest: "Kuule, kas sa mäletad kui hästi sul see välja tuli." See õpetab nii vastutust kui kohusetunnet.

Sirje korraldab pidevalt erinevaid etendusi, millest ka ise aktiivselt osa võtab. Lapsed saavad endale alati sobiva osa valida.

Sirje mõtleb ise välja võimalusi ja kaasab ka vanemaid tegevustesse, et lapsi mitmekülgselt arendada. Külastades näiteks asutusi, kus vanemad töötavad ja kutsudes rühma spetsialiste oma tööd tutvustama.

Lapsed kaasatakse õpikeskkonda läbi reaalse tegevuste: taimede kasvatamine, loodusvaatlused. Sirje toob näiteid elust enesest ja lähtub õppetöös lastele arusaadavatest asjadest. Õppetegevustes valmistavad lapsed ise ülesande ja ütlevad, kes vastab. Tänu sellele on nad huvitatud kuulamisest ja jälgivad hoolega, mida teised teevad. Üksteisega arvestamiseks ja koostöö õppimiseks tehakse grupitöid.

Sirje annab aegajalt lastele ka koduseid ülesandeid, et arendada nende mälu ja kohusetunnet.

Meelde on olnud vaja jätta näiteks kärbsepiitsa, sibula või raamatu kaasa võtmine.

Tänu kõigele sellele said enamus lapsi sügisel algavale kooliajale eriklassi sisse.

Sirje kasutab õppetegevuses palju vanasõnu ja lapsed on need väga hästi kasutusele võtnud erinevate olukordade iseloomustamiseks. Ta väärtustab laste häid tegusid, kiidab ja tunnustab neid ning annab alati ka lapsevanemale tagasisidet. Probleemide korral arutatakse need lastega hoolega läbi ja koos jõutakse ka arusaamisele milleks tegu halb oli.

Sirje teab täpselt milles mõni laps hea on. Vahel jääb tunne, et ta tunneb lapsi paremini kui vanemad. Lapsed märkavad rühmas, kui keegi on kurb ja vajab lohutamist.

Sirje pöörab erilist tähelepanu lastevahelistele headele suhetele ja hooliva käitumise kasvatamisele. Laste käitumist arendatakse rühmatöös, kasutades meeskonnatöö elemente. Sellega seoses on lastel soov ja tahe erinevates olukordades üksteist aidata ja üksteisega arvestada nii õppetöös kui mängudes.

Sirje loob rühmas oma nakatava rõõmsameelsusega alati sooja ja kaasahaarava meeleolu, mis tuleb lapsega ka koju kaasa. Temas on väga palju energiat ja nooruslikku särtsakust. Sirje on kõrgharidusega vanemõpetaja, Tibutare lasteaias töötab alates 02.08.1976.a. Tal on tütar ja tütrepoeg, kes käib I klassis ja tuleb tihti ka vanaema töö juurde vaatama.

Sirje Reinla on olnud raamatu “Jussikese matemaatika” kaasautor, mis on mõeldud 6-aastaste laste matemaatiliste teadmiste arendamiseks.

Tema artiklid on ilmunud Õpetajate Lehes ja Tallinna Ülikooli Haridusteaduste Instituudi Tea ja Toimeta lehel. Väga aktiivselt kirjutab ta Nakside rühma tegemistest ka Tibutare iga kuu ilmuvas ajalehes Kuldmuna. Lisaks tekstidele on ta väga hea luuleridade kirjutada ning lapsevanematele on mitmelgi korral ürituste kutsed jõudnud luulevormis.

Tibutare lasteaia Nakside rühma lapsevanemad kevadel 2016

Oleme koos rõõmsad õpetaja Sirjega tunnustuse eest ja tänulikud vanematele, kes märkavad ja on valmis oma positiivset kogemust esitama ka sellises vormis.

Reeli Simanson, õppealajuhataja

TIBUTARELASTE 5. RATTARETK „TUNNE OMA KODUÜMBRUST“.

27. augustil kogunesid Tibutare rattasõidu entusiastid järjekordsele rattaretkele. Seekord tahtsime külastada koole kuhu meie lasteaia lõpetanud lapsed kooli lähevad. Plaanis oli kolme kooli külastus marsruudil Muraste Kool – Vääna-Jõesuu Kool – Vääna Mõisakool. Kahjuks ei õnnestunud meil leida Vääna Mõisakoolis vabatahtliku inimest, kes oleks laupäevasel päeval koolimaja tutvustanud, kuigi eelmise direktoriga oli kooli külastuse kokkulepe olemas.

Rattaretk algas väga kauni päikesepaistelise ilmaga, kuid nii tugevat vastutuult ei olnud enamik rattaretkelisi veel kogenud. Vântamisega tuli ikka vägevasti vaeva näha ja kilomeetrid kahanesid vaevaliselt. Tänu tugevale vastutuulele jäime Muraste Kooli natuke hiljaks. Meie saabumist ootas juba kooli direktor koos pojaga, et meile koolimaja tutvustada.

Muraste Kool on Harku valla kõige uuem 6-klassiline põhikool. Kool avati 2014. aasta septembris. Esimesel õppeaastal avati kolm esimest ja üks teine klass. Koolil ei olnud veel oma direktorit. Seal õppisid ka Vääna Mõisakooli õpilased, kuna Vääna mõisas olid põhjalikud renoveerimistööd ning kooli juhtis Vääna Mõisakooli direktor. Oma direktori, Priit Jõe, sai Muraste kool eelmisel sügisel. Seega on kool ametlikult olnud oma nime ja direktoriga töötanud ainult ühe aasta. Käesoleval õppeaastal õpib koolis 212 õpilast, 2 esimest klassi, 3 teist klassi, 3 kolmandat klassi, 1 neljas ja 1 viies klass ning väikeklass. Sellel õppeaastal ei ole koolis veel 6. klassi. Koolimajas asub veel Pangapealse lasteaia üks rühm ja Muraste Külaselts, õpilastel on ka võimalus osaleda erinevates huviringides. Koolimaja on hästi lapsesõbralik ja värvirõõmus vaatamata sellele, et maja asub lageda välja peal tuulte meelevaldas. Eriliselt tekitasid positiivseid emotsioone põrandal olevad ringid koos kirjadega : „kallistamise koht“, „pai tegemise koht“ jne. Loodud on võimalused õuevahetundideks ja õuesõppeks, igal klassil on koolimaja kõrval oma kastpeenar. Koolimajale ring peale tehtud ja direktorit tänatud maja tutvustamise eest, asusime tuult trotsides Vääna-Jõesuu Kooli poole tee.

Õnneks läheb Vääna-Jõesuus tee mäest alla ja seetõttu oli ka vântamine lõbusam. Koolimajas ootas meid juba kooli kokatädi, proua Leida Peškov, kes saatis meid majaga kõigepealt iseseisvalt tutvuma ja seejärel vastas meie küsimustele. Vääna-Jõesuu kool asub väga armsas männimetsas, kus on loodud lastele head tingimused vahetundidel õues olemiseks ja õuesõppeks. Iga päev toimub üks tund õues õpetaja valikul. Vääna-Jõesuu Kool avati 2013. aasta sügisel ja on samuti 6-klassiline põhikool. Käesoleval õppeaastal on koolis 114 õpilast. Koolis on 1 esimene klass, 1 teine klass, 1 kolmas klass, 2 neljandat klassi, 1 viies ja 1 kuues klass ning väikeklass erivajadustega lastele. Ka Vääna-Jõesuu kool on hästi kodune ja lapsesõbralik koos oma kaunite seinamaalide ja pehmete kott-toolidega, kuhu olid peale õmmeldud meeleolukad sõnad. Koolis töötavad erinevad huviringid lastele, samuti on võimalik maja rentida erinevateks üritusteks. Koolimajaga tutvumise lõpetuseks pakkus kokatädi meile turgutuseks oma kogutud kasemahla.

Koolimaja ees kosutasime keha kodust kaasavõetud kerge einega ja asusime koduteele. Me ei tahtnud tulnud teed tagasi sõita ja seega võtsime suuna Vääna poole. Õnneks Liikva poole sõites ei olnud enam vastutuult. Tuul puhus küljelt ja selle püüdsid kinni teeääres kasvavad puud. Teeristile jõudes keerasime Sõrve teele ning kilomeetrid hakkasid väga kiiresti vähenema. Tabasallu jõudes olime natuke väsinud, aga õnnelikud ilusa ilma ja koos veedetud aja üle. Rattaretke pikkuseks kujunes 27 kilomeetrit. Otsustasime järgmisel aastal jätkata meie traditsioonilist rattaretke oma väikese entusiastide grupiga ning kellel tekib huvi meiega koos rattaga sõita, võib alati liituda.

Rattaretke õnnestumise eest tahan eriti tänada Muraste Kooli direktorit Priit Jõed, kes tuli laupäeval päeval pere juurest väikese pojaga meil koolimaja näitama. Vääna-Jõesuu direktorit Eddi Tombandit, kes leidis inimese meile maja tutvustamiseks. Kõiki rattaretkelisi, kes leidsid aega ja tahtmist minuga koos vändata ning oma abikaasat Aadu Rosikut, kes oli ka seekord operaator, tehniline hooldus ja rajameister.

Logopeed Aade Rosik

1. SEPTEMBRIL, TEADMISTEPÄEVAL, OOTAS LAPSI EES PÕNEV ORIENTEERUMISMÄNG- REIS TEADMISTE MERRE.

1.september on õppeaasta algus ja teadmispäev, mida on Tibutarese traditsiooniks tähistada põneva seiklusmärguna. Selle seiklusmärgu käigus saavad lapsed tuttavaks või tuletavad

meelde õppetegevused ja neid juhendavad õpetajad. Tänavune seiklusemärg oli kantud merekultuuri aasta temaatikast. Lapsi kutsuti põnevale orienteerumismängule teadmiste merre. Kõik rühmad said kirja Tibult, kus sees orienteerumismängu kaart, mis oli lastele abiks erinevate „sadamate“ otsimisel, kus õppida uusi teadmisi. Igal rühmal oli erinev kaart ja „sadamaid“ tuli läbida erinevas järjekorras. Igas sadamast said lapsed kaasa ka ühe sõna, millest kokku tuli õppeaastaks TARKUSETERA ehk juhtmõte: **TARKUS TULEB TASAPISI, ÕPI HOOLEGA!**

Merekultuuri aastale kohaselt tervitasid lapsi saalis ehk **KUNKSMOORI SAARE SADAMAS** Kunksmoor (logopeed Aade) ja kapten Trumm (muusikaõpetaja Birgit). Kuna kapten Trumm oli suurte meresõitudega haigeks jäänud, siis Kunksmooril tuli teda ravima hakata. Nii õppisid lapsed koos Kunksmooriga tundma erinevaid ravimtaimi (raudrohi- aitab kõha vastu; piparmünt (hea une tooja ja rahustaja), teeleht (hea haavale peale panna) ja aitasid lauluga kapten Trummi ravida.

Kunksmoor ja kapten Trumm

Kiisud orienteerumiskaarti uurimas

Meie pikas koridoris viis madrus Anna (liikumisõpetaja) läbi mereõppused.

Piilud õppustel

MEREÕPPUSTE SADAMAS istusid lapsed madruse juhendamisel „paatidesse“ ja sõudsid kõik koos suure laeva peale, mis viis neid edasi Kunksmoori ja kapten Trummi juurde. Meri oli tormine ja puhus tugev tuul, mis pidevalt suunda muutis. Paat õõtsus ja kõikus, laevamadruse juhendamisel kallutati üheskoos vasakule ja paremale, ette ja taha. Sõudjad tegid meeskonnatööd ja koos madrusega hoolitsesid selle eest, et paat ümber ei läheks. Suurel laeval pidid lapsed üles näitama osavust, nutikust ja julgust ning säilitama tasakaalu erinevatel tasapindadel kõndides, tunnelist ja kaarte alt läbi pugedes ja takistustest üle hüpates. Keeruline oli ka köiel kõndimine, kuid kõik rühmad jõudsid õnnelikult järgmisesse sadamasse. Mereõppused läksid korda, madrus ja lapsed olid rahul ja õnnelikud.

Laste jaoks eriliselt põnevaks peatuspaigaks kujunes **SADAM „NUPUTA KOOS MIKIGA“**. Selles sadamas õpetas meie noor Mikide õpetaja Elen koos BeeBot robotitega meremõistatusi lahendama. Oleme ju Hitsalt projekti toel saanud põnevad robotmesilased, mida võimalik lihtsalt programmeerida ja seeläbi õppimist ja õppimise küsimustele vastuste otsimist põnevaks teha.

Miki koos
robot-
mesilasega
BeeBot ja
lastega
meretarkusi
õppimas

OHUTUSSAARE SADAMAS kohtusid lapsed Tibu ja tulnukaga „Aga mina“. Lapsed said ise õppida ja meie planeedile abi otsima tulnud tegelasele õpetada mereohutust. Koos uuriti põrandamatti, kus kõik ohud ülesse joonistatud olid. Püüti vastata küsimustele, kuidas erinevate ohtude korral peab tegutsema ning lahendati mõistatusi mereohutuse teemal.

Lastele
ohutus-
teemasid
õpetav
tegelane
„Aga
mina“

5.ndaks sadamaks oli **KUNSTISADAM**, kus kunstiõpetaja Avega pandi mereseiklusel kogetu kaunisse kunsti. Lapsed said oma loovust kasutada ja koostöös kaunist loomingut luua. Laste ühistööd on veel praegugi koridoris merekultuuri aastale pühendatud näitusel üleval.

Muumide rühm kunstisadamas

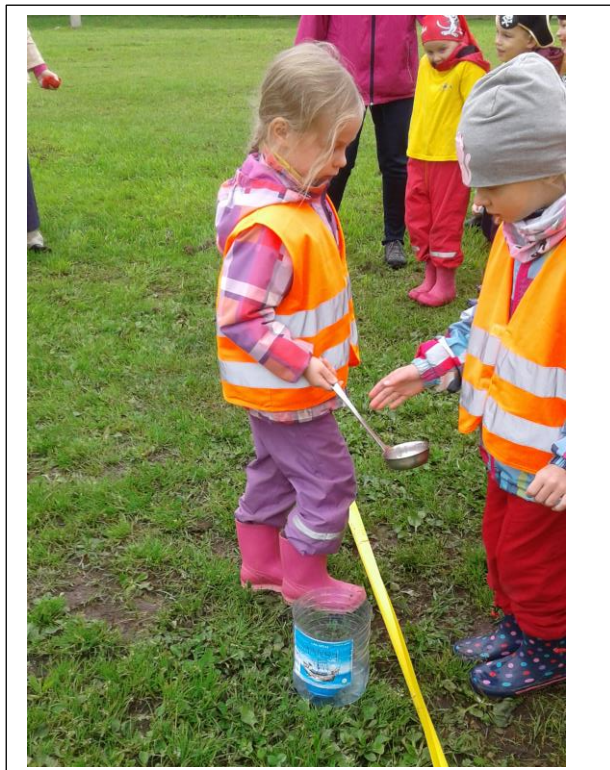
Teadmiste-
päeva
töökas
meeskond
oma laevas.

PIILUD JA KIISUD OSALESID 5. SEPTEMBRIL ALASNIIDU LASTEAIA TRADITSIOONILISEL ÕUESÖPPESEIKLUSEL: IGA JÕGI VOOLAB MERRE.

5. septembril toimus Alasniidu lasteaia õueseiklus 2016.a. „Iga jõgi voolab merre“, üritus, kuhu olid kutsutud ka Harku valla teiste lasteaedade kooliminejad rühmad. Meie lasteaeda esindasid Piilud ja Kiisud.

Üritus algas hommikul kell 10.00 Alasniidu lasteaia spordiväljakult, kus oli kuus märgistatud kontrollpunkti.

Tervitussõnad ja juhtnõõrid kõikidele osavõtjatele kapteni poolt antud, alustasime oma seiklusega. Iga rühm sai purjekakujulise kaardi, kus olid märgistatud kontrollpunktid, mis tuli seikluse käigus läbida. Kui ülesanne täidetud, sai rühm lõbusa klepsu, mis tuli purjekale kleepida. Igas kontrollpunktis oli vaja lahendada üks ülesanne, mis oli seotud kas mere või veega. Meie alustasime oma ülesannet „kõrbes“, kus tuli kulbiga kanda vett suuremasse anumasse.

Edasi läksime mereröövlite laevu pommitama. Pommideks olid pallid, millega tuli tabada volditud laevu. See ülesanne meeldis lastele väga.

Kõige raskemaks oli sõlmede tegemine pikale nööri. Kõige rohkem – neli sõlme sõlmis Saara Maria, aga nii mõnigi ei saanud selle ülesandega nii hästi hakkama, sest sõlme tegemine lahtisele nööri on keerulisem kui tossupaelte sidumine.

Järgmisena oli vaja meil kalu püüda. See ülesanne pakkus lastele palju elevust. Vahva ülesanne oli ka merest päästmine. Sellesse ülesandesse oli kaasatud ka õpetaja. Lapsed olid „meres“ ja täiskasvanu pidi nad kõie abil enda juurde sikutama. Piilude lapsi aitas merest välja Piret.

Viimane ülesanne oli väga põnev – kaheksajalg tuli toimetada oma koju. Selleks tuli teda õrnalt jalgadest tõsta, see ülesanne nõudis lastelt tähelepanu, keskendumist, kannatlikkust ja omavahelist koostööd. Saime kiita, sest meie kaheksajalg jõudis esimesena ja ilma kukkumata koju Kuus klepsu oli meie purjekal! See tähendas, et kõik kuus kontrollpunkti olid edukalt läbitud. Vahva õueseikluse lõpetuseks sai iga osalenud rühm tänukirja ja iga seikleja kõrrejoogi. Ürituse lõpetas lustlik ühislaulmine – uhkelt kõlas „Kui sul tuju hea.“

Suur aitäh Alasniidu lasteaiale nii vahva ürituse korraldamise eest!

Lea Luukas, Piilude õpetaja

MERE TEEMAGA JÄTKASIME TIBUTARES.
NIMELT KUTSUS TIBUTARE LASTEAED
KÕIKIDE HARKU VALLA LASTEADEDE JA
LAULASMAA LASTEAIA LAPSI 21. SEPTEMBRIL
LAULUPEOLE „MEREMUUSIKA“.
TÄNAME SÜDAMEST ETTEVÕTMISE
EESTVEDAJAT MUUSIKAÕPETAJAT BIRGIT
VÄRNOT JA KUNSTINÄITUSE EESTVEDAJAT
AVE PEEBOT!

„MEREMUUSIKA“ LAULUPIDU TIBUTARE LASTEAIAS

21. septembril oli Tabasalu lasteaed Tibutare täis laste kilkeid, rõõmuhõiskeid, laulu, pillimängu ja tantsu. Teist aastat järjest toimus Harku valla lasteaedade laulupidu „Meremuusika“. Nagu paelkirigi ütleb, pühendasime laulupeo merekultuuri - aastale. Juba kevadel sai Harku valla lasteaedade muusika – ja kunstiõpetajate ainesektsiooni ümarlauas paika pandud kuupäev ja repertuaar. Samas tekkis mõte kaasata koostegemistesse ka kunstiõpetajaid ning tänu nendele sai meie lasteaeda üles pandud uhke ja väärikas näitus mereteemalistest piltidest ja meisterdustest. Eelmise aasta peost jäid kõrvu ja hinge helisema ühislaulud, seetõttu kõlasid ka sel aastal laulud ühendkooride, kuid ka tütarlaste - ja poistekoori esituses. Ütleb ju vanasõnagi: „ÜHTSUSES PEITUB JÕUD JA VÄGI!“ Muusikaõpetajatest koosnev saateansambel oli sel aastal veel vägevam kui eelmisel laulupeol: musitseerisid Riina klaveril ja rütmipillid, Katrin, Tiiu ja Piret kandel ja ukulelel, Maris džembel, Gajane kellamängul ja rütmipillidel ning mina viiulil, plokkflöödil ja akordionil. Lastele valmistas selgi aastal õpetajate ansambel tõelise „ahhaa“ emotsiooni. Kuna eelmisel aastal ma ilmataadiga kokkuleppele ei saanud ning algselt planeeritud õuepidu toimus saalis, siis sel aastal ei hakanudki temaga läbirääkimisi pidama. Maha sai peetud meeliülendav, südant soojendav ja meelde jääv saalipidu. Lasteaedade lipud ja loosungid lehvisid rongkäigus, mis eelnes laulupeole. Hommikust saati taevas särav päike ning pilvitu taevas tervitasid kõiki meie laulupeo külalisi, kes vapralt pikas ravis lasteaia ümber marssisid ja laulsid „kutsub sind, kutsub mind, kutsub tervet kuusikut,!“

Kapten Trumm ja Kunksmoor lapsi tervitamas rongkäigus.

Laulupeo rongkäigulisi tervitasid Tibutare lasteaia rühmad lippude ja tervitushüüdudega.

Elevust ja kädistamist oli palju, sest polnud me ju eelmise aasta sügisest kohtunud. Millistest lasteaedadest meil sõbrad külas olid? Peole tulid Teelahkme lasteaed, Pangapealse lasteaed, Harku lasteaed, Alasniidu lasteaed ja pisut kaugemalt Laulasmaa lasteaed. Kõikidel lastel olid laulud, tantsud ja pillilood kenasti selgeks õpitud tänu tublidele ja toimekatele muusikaõpetajatele. Vapralt, väärikalt ja imetlusväärselt esinesid laulupeol ka meie oma maja nelja vanema rühma lapsed – Muumid, Sipsikud, Kiisud ja Piilud. Olite külalistele igati eeskujuks. Laulupeol jäi kõlama peategelase kapten Trummi öeldud tarkusetera: „Kuidas sina merele, nõnda meri sinule“, mille Kunksmoor lastele lahti seletas – merd tuleb hoida, siis hoiab ka meri meid. See merega seotud mõttetera aitas peo siduda tarkust, sõbralikkust, sallivust ja hoolivust väärtustavaks tervikuks. Lauludest tulid ettekandele laulupeo tunnuslauluks valitud „Väike muusik“, mereteemalised „Laevuke läks merele“ ja „Meri“ ühendkooride esituses, „Merelainete laul“ tütarlastekoori esituses koos merevärvi kangastega lainetemänguga ning „Meremeeste laul“ poistekoori esituses. Koos sai tantsitud ja lauldud „meremeeste“ keelset laulumängu „Tumba jumba“, mille esitus osutus tõeliseks naeruteraapiaks. Iga rühm oli peole kaasa võtnud ka rütmipillid, millega mängides tegime tõelist meremuusikat loos „Seisata ja kuulata!“ Meremehejutud kuulatud, kõlas lõpulauluna traditsiooniline „Laul sai otsa“, mille sõnum kutsus meid taas järgmisel sügisel kokku saama. Kindlasti saame!

Muusikaõpetajatest rahvapilliorkester

Meie Kiisud laulupeol

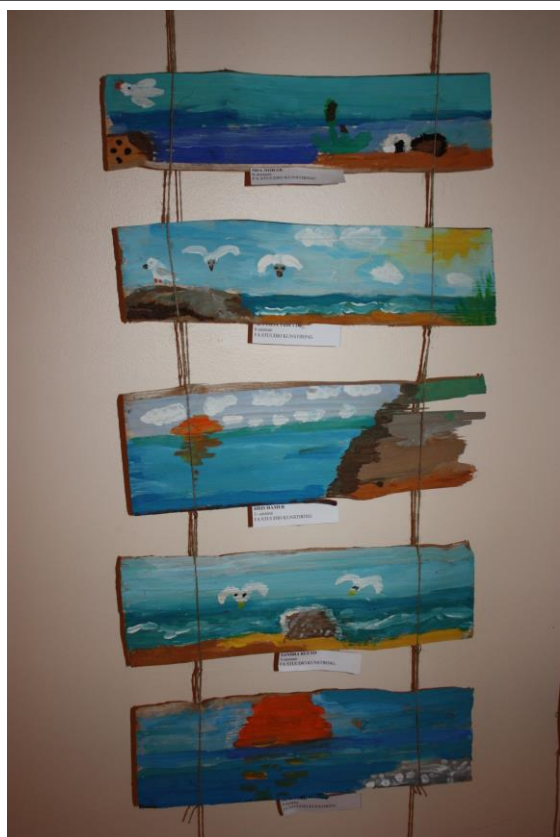
Eesti rahva laulupidudele kombekohaselt olid kõik pidulised rahvariietes – nii väikesed kui ka suured. Aitäh, armsad kolleegid Riina Rüütelmaa, Katrin Läll, Maris Kilusk, Gajane Meletjan, Piret Arikainen, Tiiu Mänd, et tegite võimalikuks ja meeldejäävaks Tibutare laulupeo 2016. Sügav kummardus näitusele osalejatele – Ave Peebo, Margit Uusmees, Mari Mesilane, Kaia Beres, Rita Kangur, Liis Polli ning Tibutare lasteaia Muumide, Sipsikute, Kiisude ja Piilude

rühma õpetajad. Teie juhendamisel valmisid lastel suurepärased tööd. Aitäh kogu laulupeo tiimile, kes aitasid kaasa peo õnnestumisele! Oli tõesti tore, lustlik, lõbus pidu, mis on muutumas iga-aastaseks traditsiooniks.

Tibutare muusikaõpetaja Birgit

Mõned meenutused ka merekultuuri aastale pühendatud kunstinäituselt, mida saab veel praegugi lasteaia koridoris imetleda.

Fa Studio kunstiringi laste mereteemaline kunst; juhendaja Ave Peebo

Naksid, Mikid, Muumid ühistöö „Liivane mererand ja kalad lainetes“. Juhendaja Ave Peebo

Alasniidu Nurmenuku rühma ühistöö. Juhendaja õpetaja Kaja Beres

Krõllid, Tibud, Piilud ühistöö „Liivane mererand ja fooliumkalad lainetes“ Juhendaja Ave Peebo

Sipsikute ja Kiisude ühistöö „Purjekad merel“ Juhendaja Ave Peebo

Tibutare lasteaed tänab südamest õpetajaid ja lapsi Alasniidu, Harku, Teelahkme ja Pangapealse lasteaedadest, kes osalesid mereteemalisel laste kunstitööde näitusel. Kõikide laste tööd olid imeilusad. Näitus on oleval veel lasteaia koridoris kuni novembrikuu lõpuni. Seega võimalus on veel nautida laste merekunsti.

Eriti tore oli see, et sellel näitusel oli palju laste ühisloominguna valminud kunstitöid. Täname lisaks meie kunstiõpetajale Ave Peebole ka Kiisude, Muumide, Sipsikute ja Piilude lapsi ja õpetajaid, kes näitusele töid esitasid.

AGA NÜÜD JÄLLE ÕUE ÕPPIMA. SEPTEMBRIKUUSSE JAGUS SEDA VÄGA PALJU. IGAS RÜHMAS TOIMUS MIDAGI PÕNEVAT JA ÕPETLIKKU. 3 RÜHMA SAID OSA ÕPPEKÄIKUDEST KIK PROJEKTI TOEL. VÄIKE ÜLEVAADE SIINKOHAL SEPTEMBRIKUU KIK-I PROJEKTI ÕPPEKÄIKUDEST. TÄPSEMALT JA ROHKEMATE FOTODEGA ON VÕIMALIK ÕPPEKÄIKUDEST OSA SAADA TIBUTARE LASTEAIA KODULEHELT <http://tibutare.edu.ee/oppeprogrammidel-opitu> VAATA: MEIE LASTEAED – PROJEKTID – KESKKONNATEADLIKKUS - ÕPPEPROGRAMMIDEL ÕPITU.

**8. SEPTEMBRIL KÄISID
KIISUD PÄÄSKÜLA
RABAMATKAL JA ÕPPISID
KOOS NÕMME
LOODUSKESKUSE
PEDAGOOGIDEGA TUNDMA
RABA TEKET,
TAIMESTIKKU JA
LOODUSES HAKKAMA
SAAMISE OSKUSI.**

ÕPIME ÕUES

KIISUD ÕPPISID:

Õppeprogramm toetas Tibutare lasteaia õppekava, mina ja keskkond õppevaldkonna õpieesmärkide täitmist vastavalt nädalateemale "Rõõmustagem koos looduses, õpime tundma raba kui looduskooslust".

Kõigepealt kordasime üle looduses liikumise reeglid:

- Pabereid me maha ei viska, sest siis võivad linnud ja loomad neid süüa ja surra.
- Kõik, mis metsa kaasa võtame, toome ka metsast välja.
- Kui tahan looduses midagi suhu pista, siis küsin täiskasvanult üle ega taim mürgine ei ole.

Kuidas raba tekkis siia?

- Alguses oli jääaeg, siis hakkas jää sulama ja voolama. jääpanga ümber tekkis liivane kallas ja jääpank sulas järveks. järves hakkas veetaimestik arenema ja järv hakkas kinni kasvama. taimed, mis järve kinni kasvatasid, kõdunesid ja nendest tekkis turvas.
- Jäta meelde- turvas ei ole muld. turbal on suur võluvägi- ta põleb. seega on teda läbi aegade kasutatud küttematerjalina.

Turvas koosneb kõdunenud taimejääkidest ja peamiselt turbasamblast. Turbakiht Pääsküla rabas on kuni 5 meetrit. Kas sa teadsid, et aastas tuleb turvast juurde ainult 1 mm, seega 5000 aastaga on tekkinud need 5 meetrit.

Rabas sai mängitud ka mitmeid mängu ja oma muljeid kogetust jagatud.

Kiisud looduses käitumist õppimas

Õppisime tundma põnevaid taimi, lisaks turbasamblale ka võluväega sookailu.

Vanasti arvati, et rabas ja soos elavad soohaldjad, kes uimastavad inimesi. Tegelikult on nii, et kui sookail õitseb, on tal tugev lõhn, mis võib inimese pea ringi käima panna, uimastada, peavalu tekitada või vahest hoopis valu ära võtta. Sookailu taimi võib panna ka kohtadesse, kus hiired ja rotid muret teevad ja ka nemad põgenevad selle lõhna eest.

Õppematkal oli palju seiklusi ja veel rohkem põnevat õppimist, millest ka täiskasvanutel tore osa saada, seega lugege lisa kodulehel olevalt esitlusest.

METSÄ SEES ON PUUD

Reedel 16. septembril, sättisid Muumilapsed end väikesele matkale Keila- Joale. Abiks oma teadmistega rajal oli Viimsi Looduskooli pedagoog Maarja Mirjam Rajasaar, kes tutvustas KIK õppeprogrammi „Metsa sees on puud“ raames meile, muumilastele, Keila – Joa loodusrajal kasvavaid puid.

Mirjam rääkis lastele sellest, kuidas puud toituvad, kuidas kasvavad, milliseid tingimusi nad selleks vajavad ning pajatas ka mõne huvitava loo puudest, kes omavad meie ravakultuuris nõiapuu vägevuse jõudu (pihlakas, tamm). Tore oli see, kuidas Mirjam selgitas lastele enne matka algust metsas käigu lihtsaid ja tähtsaid reegleid.

Tark mõttetera, mis tuli kindlasti meelde jätta, oli niisugune: metsast peab tulema tagasi alati samapalju inimesi, kui sinna läks.

Matkapäev soosis meid ka ilusa kuiva ja päikesepaistelise ilmaga. Matkarajal said lapsed lisaks teadmistele ka ringi liikuda, otsida, avastada ning kogeda looduses toimuvat. Otsiti ja võrreldi erinevaid okaspuid (kuusk, mänd), vaadeldi nende puude vilju (kabisid) ning mängiti vahelduseks ja teadmiste kinnituseks mängu „Leia õige vili“. Veel otsiti rajalt kõige jämedama tüvega puud ning tutvuti ka tema viljadega (tamm).

Mirjam rääkis lastele ka pihlaka imelisest võlujõust, mida vanarahvas uskus ning ka vanasti järgis (pihlakaokste tuppä toomine peletab kurjad vaimud). Tore oli see, et terve matkarajal olemise tegi peale teadmiste omandamise huvitavaks ja põnevaks mängude mängimine. See lastele meeldis. Üks meeldivamaid mängu lastele oli „Fotograafimäng“. Mängus oli vaja koos kaaslasega koostööd teha ning üksteisele seletada, mida mängult pildistati, mida huvitavat nähti ja kogeti. Ka mäng „Looklev jõgi“ meeldis lastele väga. Matkaraja lõpus said kõik lapsed avaldada oma muljeid matkast. Vestlusringis oli kõigil võimalus rääkida sellest, mis kõige rohkem meeldis või meelde jäi.

Tore oli, et lapsed õppisid metsaretkel eristama erinevaid puuliike, nende eripära ning rahvajutte, mis seotud puudega. Kõik see õpitav toetab omakorda lasteaja õppekava õpieesmärkide täitmist.

Muumipere tänab meie toredat giidi Mirjamit, kellega koos veedeti üks ütlemita põnev ja tegus hommikupoolik.

Aitäh! Muumide Helin ja Ene

22. SEPTEMBRIL TALLINNA LOOMAAIAS ÕPPEPROGRAMMIL „LOOMAD- ERINEVAD ELUKESKKONNAD.

Õppeprogrammi eesmärkideks oli:

- Lapsed oskavad võrrelda inimese poolt loodud looduskeskkonda loomade loodusliku elukeskkonnaga.
- Lapsed oskavad seostada loomavälimust ja käitumist tema elukeskkonnaga.
- Õppeprogrammis osalenud lapsed saavad aru loodushoiu vajalikkust ja oskavad ise loodust hoidvalt käituda.

Õppeprogrammil õpitav toetab lasteaia õppekava nädalateema ja „Sügis linna ja loomariigis – õpime tundma loomade erinevaid elukeskkondi“. Käsitleb riiklikku õppekava loodusõpetuse teemat organismide mitmekesisus ja elupaigad. Vastab õppekavas toodud õppekäigu: organismid erinevates elukeskkondades temaatikale.

Kõigepealt said meie Kiisud tutvuda keskkonnahariduse keskuse majas seenenäitusega ja nii teada saada, mis seeni ikka metsas tasub korjata. Seejärel suunduti juba loomaaia territooriumile. Esimeseks tutvuti veelindudega. Saime teada, et hallid, oranži nokaga linnud on metshaned. Nende lindudega lendas ka muinasjututegelane Nils Holgersson. Edasi suundusime sarvelistega tutvuma. Mägikitsed ja mägilambad elavad mägedes ja oskavad mööda mägesid ronida. Saavad hüpata ilma hoogu võtmata ühelt kaljunukilt teisele.

Viisakalt nagu inimesed nad süüa ei oska. Neil on komme jalgupidi toidulaua olla ja siis süüa. Juba väikestel talledel on sarved peas. SARVED ON NEIL KIIVRI EEST!

Järgmisena sai tutvust tehtud loomaaia elevandi **Karl**iga. Karl kaalub samapalju, kui 3 tavalist sõiduauto kokku.

Kui meil oleksid lolid, siis meie ülahuul ja nina oleksid koos. Lolis on niipalju lihaseid, et väike elevant peab mitu aastat õppima, kuidas lonti kasutada. Elevandi londi sisse mahub 4 liitrit vett, mis oleks sama, kui juua ära 4 pakki piima. Elevandil on 4 hammast. Elevandil on võhad mitte kihvad. Karlil on aga võhad ära opereeritud, sest tal oli väga suur hambavalu.

K
A
R
L

Lisaks tutvuti kilpkonna, madude, kääbusjõehobu, karakali, teravmokk-ninasarvikuga, Amuuri tiiger Pootsmaniga, pesukaru ja teiste põnevate loomadega. Kiisude õpetaja abi poolt koostatud esitus saab peagi nähtavaks samuti lasteaia kodulehel õppeprogrammidel õpitu alalehel. Täname Ailit õppekäigu jäädvustamise ja esitluse koostamise eest!

NAKSIDE ESIMESED KOOSTEGEMISED.

Tänaseks on Nakside lapsed koos lasteaia käinud juba peaaegu terve kuu. Lapsed on saanud omavahel ja õpetajatega tuttavaks, on tekkinud esimesed sõbrad, harjutud uues rühmas toimetama, mängima. Kõige rohkem rõõmustab õpetajaid, et hommikune laste nutt ja kurvastamine on jäänud minevikku – rühma tullakse nägu naerul ja silm säramas. Selliste aktiivsete ja toimekate lastega võib juba julgelt plaanida ka pikemaid jalutuskäike lasteaia hoovist kaugemale. Mõeldud- tehtud.

Ilusad, päikselised, hilissuve ilmad lausa kutsusid Naksiperet loodusesse. Enne metsa minekut sai lastele selgitatud, et lähme vaatame, mida huvitavat metsas kuulda/näha võib. Kas puud on juba magama heitnud, kas kohtame ka mõnda putukat, tigu? Lähme kuulame milliseid hääli me metsas kuuleme, kes seda teevad. Enne minekut arutasime õpetaja- abi Galinaga, et kas lapsed jaksavad ikka nii kaugale kõndida ja võin kohe teatada, et lapsed said kõndimisega väga hästi hakkama, neil jätkus energiat ka hiljem lasteaia hoovil ringi joosta. Mis me metsas siis tegime/nägime? Esmalt said lapsed tuttavaks kasepuudega, peale puudele „tere” ütlemist, leidis iga laps endale puu, kallistas teda, otsis puu alt lehti, kogus need kokku ja valmistas puule nn „teki”. Lapsed said teada, et kui puud lehed alla langetavad, jäävad nad seejärel magama-talveunne. Veel tulid lapsed appi putukatele, tigudele ja valmistasid ka neile lehtedest pehmed pesad – nii õppisid lapsed hoolivust looduse vastu. Ja oi kui ametus nad pesade ehitamisega olid. Kui mõned lapsed avastasid, et mahalangenud okstega saab hääli tekitada, siis tuligi mõte, et nüüd esineme ka puudele. Laulud lauldud, mängud mängitud, oli aeg kuulata milliseid hääli/muusikat teeb loodus ise. Nii kuulati tuulekohinat, lehtede sahinat, okste pragingat, aga hetkeks jäid kõik tasa ja kuulasime lihtsalt vaikust. „Ei taha lasteaeda minna, oleme veel metsas!” arvasid lapsed, kui teatasin neile, et aeg on lasteaeda minna, aga me tuleme kindlasti siia tagasi.

Puid kallistamas

Ja tulimegi, ainult mõned päevad hiljem- sügise sünnipäeval. Hommik oli jällegi ilus päikseline ja lausa kutsus õue jalutama. Sellel päeval oli plaanis lastele tutvustada, kuidas erinevad puud

ennast sügise sünnipäevaks ehtinud on. Sünnipäevalaul sügisele lauldud, sättisime kohe sammud õue. Esmalt jalutasime lastega vanade tuttavate kasepuude juurde, nemad olid juba peaaegu raagus ja plaanisid magama heitmist. Järgmisega tegime tutvust õunapuuga ja vaatlesime kui ilusate punaste õuntega oli puu end kaunistanud, siis külastasime veel tamme- ja kastanipuud. Et pisikud meid ei kimbutaks pistis iga laps taskusse ühe kastanimuna. Viimasena jõudsime pihlaka juurde. See puu oli katnud uhke pidulaua lindude jaoks – kõik puud tähistasid sügise saabumist. Ka lapsi ootas rühmas värviline, vitamiinirohke pidulaud, kus lapsed said maitsta nii kurki, porgandit, kaalikat, õuna ja pirni. Peale maiustamist sai veel koos lauldud ja muusika saatel lustitud. Tore ja meeleolukas hommikupoolik oli. Peale magamist oli aga kohal sügis- tuule ja vihasajuga. Lapsed arvasid, et suvi on kurb, kuna peab ära minema. Täitsa õige jutt! Sellised olidki Naksid esimesed koostegemised looduses ja see kõik on alles algus paljudeks, paljudeks ettevõtmisteks.

Esmamuljeid jagas Naksid rühma õpetaja Sirje

MUUMIPERE KUMMIKUTE SÜGISHOOAJA AVAMINE

Kohe kohe on sügis meil uksest sisse astumas ja meil veel kummikud magavad (sügis algas 22.september kell 17.21). Ega midagi, kiiresti saabastele silmad pähe, sügisesed reeglid üle korrata ja ruttu rõdule hooaja avapauku ootama. Kui Muumidel olid kenasti oma särasilmad kummikud rõdule ülesrivistatud, sätiti nad ühtsesse haneritta ning kummikukõnd võis alata.

Kummikud ilusasti ennast ritta võtnud

Te küsite, et kuidas siis? Käed saabastesse ning vudinal minema. Kes ees, see mees. Ega see omapärane kõnd nii kerge alguses ei olnudki, kuid natuke harjutamist ja selge ta oligi. Esimene proovikivi kummikutel ületatud, pidid nad hakkama saama juba pisut raskema ülesandega. Oli vaja muruplatsilt otsida üles üks värviline pall, see ühte säärede endale ära peita ja siis jälle stardijooneni liduda. Ka sellega said särasilmised kummikud hakkama. Järgmiseks oli vaja näidata üles täpsust ja jõudu. Muumid lennutasid oma vajalikud kummijalanõud niikaugele, kui jaksasid ja proovisid siis oma kummipaari jälle uuesti kokku saada. Mõnel Muumilapsel läks ikka tükk aega enne, kui need lõbusad tegelased jälle kokku said, kuid lõpuks ikka said. Paarid koos ja kõik ülesloetud pandi väsinud tegelased rõdule puhkama ja vihmaperioodi ootama. Mõni muumilaps ütles peale seda lõbusat tegutsemist: Vaata õpetaja, minu kummikud on nüüd küll nii väsinud, et lausa keel on suust väljas.

On ju armas ja nii
lapsemeelne.
Ilusat sügishooaja algust
kõikidele tibutarelastele
ning nende vahvatele
kummikutele.
Olge õnnelikud ja terved.

Muumimamma Helin

GPS kunst Mikide lastega 29.09.2016

Mis on GPS kunst? GPS kunst on üks võimalus kuidas siduda IKT (Info- ja kommunikatsioonitehnika) vahendeid lasteaia igapäevasesse õppe- ja kasvatustöösse. GPS kunst on joonistamine oma liikumisega, kasutades GPS signaali toetavat nutiseadet ja rakendust Endomondo. Endomondo joonistab liikumistrajektoori, millest hiljem saab omakorda joonistada lõbusaid ja huvitavaid pilte.

Esmaspäeval käisime terve rühmaga Tabasalu vahel orienteerumas.

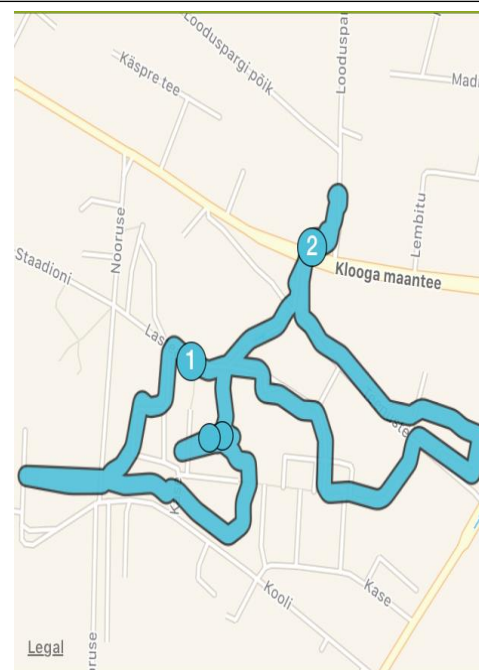
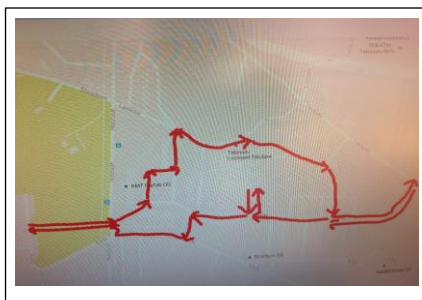
Hommikuringis panime paika sihtkohad, kuhu minna, tuletasime meelde reeglid, panime selga helkurvestid ja läksime! Läbi udu oli väga vahva jalutada, me ei näinud isegi ees olevat teed mitte. Pidime tublile kaardilugejale toetuma! Lahkusimegi lasteaia territooriumilt. Panime tööle nutiseadmes GPS programmi, mis jälgiks meie trajektoori.

Jälgisime sellist kaarti: käisime Tabasalu Ühisgümnaasiumi juures, majade vahelt jõudsime Tibutare lasteaeda, sealt mööda Kase tänava promenaari Raamatukogu juurde, käisime Tui pargi mänguväljakul ja isegi metsa juures, mis algselt polnud plaanis.

Järgmises tunnis, neljapäeval sai iga laps pildil olevate joonte järgi joonistada pildile, mida ta seal näeb (lipsu, koera, jänest jne). Siin kasutasime lapse fantaasiat ja loomingulisust. Piire sellel pole!

Mida lapsed siis pildil nägid?

Siin tegi tööd laste loomingulisus. *Miskipärast kujutasid enamus pildil randa.*

Tony rääkis, kuidas tema oma pildil käis kodus ja joonistas pliiatsiga McQueen. **Helena** kujutas oma pildil puid, värvis triibuliseks kodutoo, jooned näitavad, et puudel kukkusid lehed maha, mis vahetasid värvi. Oma töö nimeks pani ta SÜGIS pildi peal. **Oskar** tegi pildile paadid ja mere ääres oleva muru. Paadid püüdsid kala ja haikalad olid vee sees. **Enso** tegi pildile taeva, liivaranna, vee ja puid. Oma töö nimeks pani RAND. **Jesper** tegi randa, punane värv kujutab rannaliiva, sinine merd, kus on paat lainete vahel. **Laura** tegi pildile oma kodu, kus ta elab emme, issi ja õega, punane tähendab maja värvi, roheline on uks, kust käiakse sisse/välja (iga värv tähendab erinevat tuba). **Miina** pildil seisab mehike mere ääres, kollasega on kujutatud meri. **Tormi** pildil on all muru, mere ja rannaga, rannas on ka liivaloss. **Loore** tegi inimese ja liblika, kes jalutavad järnkudega mere ääres. Taga on ka lasteaed näha, meie Tibutare. **Benjamin** kujutas oma pildil triibulist kelku. **Victoria** tegi värvilise sügise maa, must on autotee, kus vahepeal on puud ja vesi ja sügislehed. **Klen** kujutas oma pildil maakaarti. Seal on rattaga sõidutee, kust tahab sõita. Pruun on lihtsalt muld. **Säde** kujutas oma pildil kalliskive hunnikus ning ennast joonistas pildi äärde. Taustaks on erinevad vikerkaared ja redelid.

Töö eesmärgiks oli arendada lastes koostöövõimet, kujundada läbi liikluskasvatuse ohutu liiklemisharjumuse ning teadmiste ja oskustega lapsi, kes hoiduvad käitumast liiklust takistavalt (Laste liikluskasvatus on laste ettevalmistamine ohutuks ja kaasliiklejaid arvestavaks liiklemiseks). Tundsi rõõmu liikumisest, iseseisvalt tegutsemisest ning loovalt erinevate vahendite kasutamisest.

Mikid ja õpetaja Elen

SIPSIKUD JA MUUMID ESTONIA TEATRIS

Otsustasime juba kevadel, et läheksime lastega Estonia teatrisse ja osaleme teatri haridusprojekti etendusega „Punamütsike ja Seitse põialpoissi“.

Lavastuses oli kasutatud 4 muinasjuttu: „Punamütsike“, „Lumivalguke ja seitse põialpoissi“, „Okasroosike“, „Papageno“. Alguses tuli muinasjutuvestja, kes esitas lastele hulganisti küsimusi, lasi lastel teha erinevaid liigutusi ja hääli. Lõpuks valis muinasjutuvestja laste seast lavastusse seitse põialpoissi.

Sipsikute rühmast oli nii julge tüdruk Iris, kellest sai üks põialpoistest. Kogu etendust saatis ooperilaul koos ansambliga. Pillideks olid viiul, tšello ja mandoliin. Etendus meeldis lastele ja nad ootavad juba järgmist teatri külastust.

Sipsikute
õpetajad:

Meelika ja Silvi

MUUMIDE VAHVA PÄEV ESTONIA TEATRIS, KÜLAS PUNAMÜTSIKESEL JA SEITSMEL PÖIALPOISIL.

19. septembril sõitsid Muumid koos Sipsikutega Estonia teatrisse, kus osaleti ühes vahvas õppeprojektis, milles laps sai soovi korral ka ise kaasa lüüa. Koos nelja näitleja ja Rahvusooper Estonia keelpillitrioga seati lavale muusikamuinasjutt Punamütsikesest ja seitsmet pöialpoisist, ning esitati see teistele vaatajatele.

„Punamütsike ja seitse pöialpoissi“ on üks vahva lugu, kus vanaemale külla minev Punamütsike kohtab oma teel Papa-Genot ja seitset pöialpoissi. Samuti tuleb metsas kurja hundi asemel vastu hoopis kõvera ninaga kuri nõid.

Seda toredat päeva alustasime aga väikese jalutuskäiguga Tammsaare Pargis. Oli soe ja päikeseline hommikupoolik ning lapsed kekslesid õpetajate valvsa pilgu all rõõmsalt ringi. Käisime uudistamas ka A. H. Tammsaaret ennast.

Edasi suundusime juba Estonia teatrimajja ning kui kohad leitud, võiski lavastus alata...

Esmalt tutvustasid muusikud lastele kolme muusikainstrumenti - tšellot, väikest kaheksakeelset mandoliini ja viiulit. Seejärel algas muinasjutt, kus julgemad lapsed löid kaasa pöialpoiste rollis.

Muinasjutt ise oli nagu pudru ja kapsad. Kurja hundi asemel tuli Punamütsikesele metsas vastu kuri nõid, kes pakkus Punamütsikesele, põialpoistele ja Punamütsikese kaitsjale Papa-Genole söögiks mürgiõuna, mille peale kõik sügavasse saja-aastasessse unne suikusid.

Lugu lõppes laste rõõmuks siiski õnnelikult. Punamütsike abiellus Papa-Genoga ning lossis toimus uhke pulmapidu.

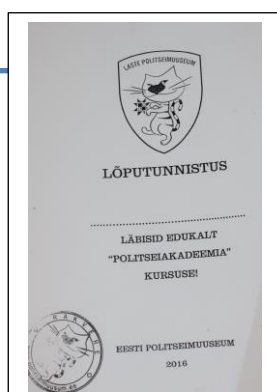
Selline oli üks järjekordne vahva päev Muumilastel. Aitäh Sipsikutele ja õpetaja Meelikale, et Muumid endaga teatrisse kutsusite.

Muumilastel oli vahva!

Tekst ja fotod: õpetaja Virge

RAKVERE POLITSEIMUUSEUM TULI TIBUTARESSE KÜLLA, ET ÕPETADA MEIE 4 RÜHMA LAPSI TUNDMA POLITSEINIKU TÖÖD.

Muumid ja Sipsikud politsei mundrit proovimas

26. oktoobril külastasid Rakvere Politseimuuseumi pedagoogid meie lasteaeda. Esimesena kogunesid saali Muumid ja Sipsikud, et õppida tundma politseitöö erinevaid rolle, seejärel jõudis kätte vanemate rühmade aeg. Õppeprogrammi pikkus oli 1 tund ja 15 minutit. Mida me siis õppisime? Lapsed said kõigepealt ise arvamust avaldada, mida politseinik teeb. Lapsed pakkusid: püüab pätte, mõõdab auto sõidukiirust ja teeb rikkujatele trahvi.

Saime teada, et politseinik seisab tõesti korra ja turvalisuse eest ja kui vaja, siis ta karistab korrarikkujaid: teeb trahvi või paneb isegi käed raudu. Arutasime ka selle üle, missugune inimene sobib politseinikuks. Jõudsim arusaamisele, et politseinik peab olema julge, aus, sõbralik aga samas ka range, sest kord peab ju ikka olema, muidu meil ei ole turvaline elada.

Muuseumitöötajatel oli kaasas ka palju põnevat. Esiteks uurisime ja proovisime ka selga politsei mundrit. Mundril alati kirjas POLITSEI ja vapp 3 lõviga. Õigel politseil peab alati ka töötõend olema.

Koos kordasime üle liiklusmärgid ja jalakäija ohutusnõuded. Pimedal ajal peab alati olema helkur, mis ripub parema põlve kohal ja lisaks võiks olla helkurpaal ümber käe, eks ikka selleks, et paremini nähtav olla.

Kõige põnevam oli lastel politsei tehnikaga tutvavaks saamine. Saime ise kätte võtta kiirusemõõtja ja joobe kontrollimise masina, selga proovida kuulivesti ja isegi politseiuurijat mängida. Kõik lapsed said anda sõrmejäljed ja uurida neid. Tuli välja, et igal inimesel on sõrmejäljed täiesti erinevad, isegi kakasikutel.

Valmistume sõrmejälgi andma: mõlemal käel tuleb anda nimetissõrme ja pöidla jäljed.
Oli kui raske on kuulivest.

Kõige põnevamaks läks siis, kui lapsed said ise ennast mängus politseiniku rolli panna. Kuna politseinik peab väga tähelepanelik olema, siis esimeses mängus saigi see oskus lastel proovile panna. Lapsed hoidsid silmi kinni ja samal ajal peideti osad kaaslased teki alla. Silmad lahti tehes tuli märgata, kes meie seltsist kadunud on. Teine mäng oli politseinikud ja pätid. Politseinikud läksid ukse taha ja „pütid“ varastasid lepatriinudelt täpid ära (peitsid need saali ära). Siis tulid politseinikud saali tagasi ja hakkasid tähelepanelikult täppe otsima. Noored politseinikud said üsna hästi ülesandega hakkama. Muuseumipolitseinikud kiitsid meie lapsi ja andsid õppuse lõpus lastele tunnistuse „politseiakadeemia“ läbimise kinnituseks. Eks siis aastate pärast on näha, kui palju meie tibutarelastest politseiniku ameti valib. Töö on üllas ja vajalik. Aitäh Rakvere Politseimuseumile, kes tõid muuseumitunni meie majja.

MIHKLIPÄEV TIBUTARE MOODI- EHK TIBUTARELASTE LOENDUS

Mihklipäeva tähistamise traditsioonil on Tibutare lasteaias oma kindel koht. Oleme väärtuskasvatuse süvasuunaga lasteaias ja väärtustame igat last meie lasteaiaperes. Mihklipäeval võtavad kõige vanemad lapsed, koolieelikud, pidulikult vastu meie uued väikesed sõbrad 3-4 aastaste rühmades. Nii valmistasid juba paar nädalat tagasi Kiisude ja Piilude lapsed ette uutele tibutarelastele tunnistused. Iga uus laps sai endale suure sõbra vanemast rühmast, kelle nimi ka tunnistusel kirjas. Mihklipäeva hommikul suundusid Kiisud oma väikeste sõpradega tutvuma Krõllide rühma ja Piilud omakorda oma hoolealuste, Nakside juurde. Rühmas saadi tuttavaks oma uue suure sõbraga ja käsikäes suunduti edasi saali, et üheskoos mihklipäeva peost osa saada.

Kiisude lapsed oma väikeste sõpradega Krõllidest

Piilud oma väikeste sõpradega Nakside rühmast

Saalis ootas Tibu kõiki 8 rühma, kes oma „pesadesse“ paigutati ja koos jäädgi ootama mihkclipäeva külalist-Mihklit ennast. Kõlaski koputus uksele ja sisse tormas Mihkel. Mihkel rääkis lastele, et mihkclipäev tähistab suviste välitööde lõppu ja selleks ajaks peaksid kõik põllutööd tehtud olema ja salvedesse viidud, aga tema jäänud sel aastal hätta. Seega kutsus ta meie lapsi appi, et viimased sügisannid ikka põllult kogutud saaks. Tibu rahustas ärevuses Mihkli maha ja tutvustas talle meie tublisid lapsi 8-st rühmast, kes kõik Mihklile valmis appi tulema. Erilise tähelepanu pälvisid muidugi meie väiksed sõbrad Naksid ja Krõllid rühmast. Suured sõbrad panid väikestele sõpradele tunnistused kaela ja koos tantsiti üks südamlük sõbratants.

Tibu ja Mihkli kohtumine

Kiisud Krõllidele tunnistusi üle andmas

Suurte ja väikeste sõbratants

Oi kui kallid mulle oled!

Mihkel õpetas lapsi, kuidas tuleb põllule minna. Selleks ikka tuleb õiged riided selga saada. Koos laulsime ja valmistusime põllule minekuks riidesse panemise räpi saatel, mis laste näod naerule võttis ja ka kõige väiksematel kadus hirm suure saali ja seltskonna ees. Edasi õpetas Mihkel lastele erinevaid sügisande tundma. Koos uuriti, mis Mihklil juba keldris olemas olid: kaalikas ja punapeet, peakapsas ja lillkapsas, porgandid, sibulad ja küüslaugud, paprikad ja kibepiprad. Et põllutöö lõbusamalt läheks, mängiti koos tähelepanu nõudev liikumismäng, millega sai korratud üle ka tähtsamete sügisandide nimed. Aga siis avastas Tibu, et Mihklil on ununenud kartulid põllult võtmata. Nüüd moodustati kibekiirelt rühmade kolonnid ja kartulid liikusid käest kätte ette kartulivõrkudesse.

Kartulivõtt tibutarelaste moodi

Tibud riidesse panemise räppi nautimas

Kiisud ja Krõllid räppimas

Pidu lõppes lõbusa Tibutare
tibutantsuga.
Reeli Simanson, õppealajuhataja

Mihklipäeval mängiti ikka näpuvedamist. Nii meiegi. Saimegi käed jälle soojaks pärast „kartulivõttu“. Kui kõik välised tööd tehtud, hakati juba mõtteid seadma talurahva tubaste tööde poole. Üheskoos mängiti kehapillimängu, kus tuletati meelde tubased varrastega kudumise ja leemekulbi keerutamise tööd. Veel õpetas Mihkel lapsi ilma ennustama. Näiteks, kui pääsukesed mihklipäevaks läinud, tuleb külm sügis. Aga kui puulehed hakkavad langema enne mihklipäeva, tuleb varane kevad. Kui mihklipäeval selge ilm, siis tuleb külm talv, kui pilves, siis palju sulailmasid. Arutasime lastega, mis ilm meil siis on mihklipäeval. Kuna oli nii päikest, kui ka tuult ja vihma, siis ega kindlat öelda saagi, milline talv või kevad tulevad. Üks on kindel, nad tulevad vaatamata praegusele ilmale nii või naa. Lõpetuseks kostitas Mihkel kõiki oma vapraid abilisi ploomidega ja Tibu jagas kingiks rühmadele raamatu vanarahvatarkuse, ja vanasõnade õppimiseks. Tibutarelaste tubased tööd ju ikka õppimisega seotud.

Lõbus näpuvedamise mäng

Ootame ikka kaastöid ajalehte
Kuldmuna:
metoodik@tibutare.edu.ee

**LEHTE TOIMETAS
ÕPPEALAJUHATAJA REELI,
KOHTUMISENI OKTOOBRI!**